

Tabel comparativ
la propunerea legislativă privind modificarea și completarea
Ordonanței de urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei
sălbatiche.

Nr. Crt.	Forma actuală a Ordonanței de urgență nr. 57/2007	Forma propusă spre modificare	Justificare
1.	Art. 4 În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:		
2.		(41) situație de urgență fitosanitară – starea determinată de apariția confirmată a unor focare/epidemii de organisme dăunătoare cu potențial de extindere rapidă, care pot afecta semnificativ starea de conservare a habitatelor naturale, ecosistemelor forestiere și arboretelor ori stabilitatea acestora.	Se introduce această noțiune pentru a descrie clar contextul excepțional în care apar focare grave de dăunători ce se pot extinde rapid și pot afecta semnificativ habitatele naturale și stabilitatea ecosistemelor forestiere . Definiția este necesară deoarece, la fel ca în cazul altor urgențe ecologice, identificarea timpurie și reacția rapidă la un dăunător invaziv pot preveni consecințe devastatoare asupra biodiversității . Prin stabilirea explicită a situației de urgență fitosanitare, autoritățile și administratorii ariilor protejate vor avea un cadru legal unitar pentru a

			declanșa măsuri imediate de combatere atunci când este pusă în pericol conservarea habitatelor naturale.
3.		(42) plan de urgență fitosanitară (PUF) – documentul de planificare care stabilește setul de măsuri, acțiuni și responsabilități ce trebuie implementate în cazul apariției unei situații de urgență fitosanitare, în scopul protejării habitatelor naturale, ecosistemelor forestiere și arboretelor.	Introducerea acestei definiții clarifică conceptul de planificare prealabilă a acțiunilor în caz de urgență fitosanitară , astfel încât toți actorii implicați să știe din timp ce au de făcut. La nivel internațional se subliniază importanța elaborării de planuri de contingență robuste și a unor structuri clare de comandă pentru a asigura un răspuns coordonat și eficace la apariția dăunătorilor periculoși . În acest context, definirea PUF oferă baza legală pentru un document care stabilește măsuri concrete, responsabilități și proceduri de urmat în cazul declarării unei situații de urgență fitosanitare, asigurând protejarea promptă a habitatelor naturale, a ecosistemelor forestiere și a arboretelor.

4.	Art. 21		
5.		(9) La nivel național, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, elaborează un Plan național de urgență fitosanitară aplicabil rețelei de arii naturale protejate. Planul stabilește măsurile imediate și procedurile de intervenție în cazul apariției unor situații de urgență fitosanitare pe teritoriul ariilor naturale protejate, asigurând coordonarea acțiunilor la nivel național. Planul național de urgență fitosanitară se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, urmând a fi actualizat periodic în funcție de riscurile fitosanitare identificate. (10) Planul de management al fiecărei arii naturale protejate va cuprinde, ca anexă, Planul de urgență fitosanitară (PUF) al respectivei arii, elaborat de administrator în conformitate cu Planul național de urgență fitosanitară, care stabilește măsurile și acțiunile concrete de prevenire și combatere a organismelor dăunătoare la nivel local, în situații de urgență fitosanitară. (11) În termen de 12 luni de la aprobarea Planului național de urgență fitosanitară, administratorii tuturor ariilor naturale protejate	Aceste prevederi obligă autoritatea centrală de mediu să elaboreze un Plan național de urgență fitosanitară pentru rețeaua de arii protejate și impun ca fiecare arie protejată să aibă propriul Plan de urgență fitosanitară (PUF) integrat în planul său de management. Măsura este justificată de necesitatea unei reacții unitare și rapide la nivel național și local împotriva unor potențiale epidemii de dăunători forestieri, în concordanță cu obiectivul de a combate bolile și dăunătorii ce amenință sănătatea ecosistemelor forestiere. Totodată, prin impunerea actualizării planurilor de management în termen de 12 luni pentru includerea PUF și avizarea acestora de către consiliile științifice, se asigură că fiecare arie naturală protejată este pregătită din timp să intervină eficient în caz de urgență fitosanitară, fără a fi necesară reluarea integrală a procesului de planificare pentru aria

		au obligația să actualizeze planurile de management, în vederea includerii planului de urgență fitosanitară. (12) Planul de urgență fitosanitară se supune avizării consiliului științific al ariei naturale protejate ca anexă la planul de management al ariei naturale protejate. (13) În cazul ariilor naturale protejate pentru care planurile de management au fost deja aprobate la data intrării în vigoare a Planului național de urgență fitosanitară, Planul de urgență fitosanitară se transmite de către administrator autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru aprobare ca anexă distinctă la planul de management existent. (14) În situația prevăzută la alin.13, aprobarea anexei nu implică revizuirea integrală a planului de management, ci doar integrarea Planului de urgență fitosanitară.	respectivă (anexa PUF se poate aproba separat).
6.	Art. 22 (1) Zonarea internă a ariilor naturale protejate de interes național se face prin planul de management, prin definirea și delimitarea, după caz, a: zonelor cu protecție strictă, zonelor de		

	protecție integrală, zonelor-tampon, zonelor de dezvoltare durabilă a activităților umane.		
7.	(4) Zonele de protecție integrală cuprind cele mai valoroase bunuri ale patrimoniului natural din interiorul ariilor naturale protejate.		
8.	(5) În zonele prevăzute la alin. (4) sunt interzise:		
9.	a) orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;		
10.	b) activitățile de construcții-investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.		
11.	(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în zonele de protecție integrală, în afara perimetrelor rezervațiilor științifice cu regim strict de protecție, se pot desfășura următoarele activități:		

12.	a) științifice și educative;		
13.	b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;		
14.	c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, proprietatea membrilor comunităților care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;		
15.	d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;		
16.	e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul		

	științific și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;		
17.	f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea administrației și cu avizul consiliului științific, în baza aprobării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;		
18.	g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;		

19.	h) acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care nu necesită extrageri de arbori, și acțiunile de monitorizare a acestora;		
20.	i) acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific și în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.	i) acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire la propunerea administrației ariei naturale protejate sau a administratorului silvic, cu avizul consiliului științific conform planului de urgență fitosanitară aprobat ca anexă la planul de management al ariei naturale protejate.	Se modifică litera i) pentru a întări controlul și rigoarea în acțiunile de combatere a dăunătorilor forestieri din arii protejate. Conform noii formulări, extragerea materialului lemnos afectat de un focar de dăunători se va face numai la propunerea administrației ariei protejate sau a administratorului silvic cu avizul consiliului științific și în conformitate cu planul de urgență fitosanitară aprobat pentru acea arie. Această modificare garantează că intervențiile sunt fundamentate științific și planificate, prevenind abuzurile în care invocarea unor „atacuri” de insecte ar putea servi drept pretext pentru tăieri nejustificate în zone strict protejate . Practic, se trece de la decizii ad-hoc la un proces reglementat , care asigură atât protejarea pădurilor valoroase, cât și

			combaterea eficientă a infestărilor atunci când situația o impune
21.		6¹ În situația în care aria naturală protejată nu are plan de management sau nu are PUF aprobat, acțiunile de combatere a dăunătorilor forestieri se realizează pe baza următoarelor proceduri: a) înaintarea unei solicitări de intervenție pentru combaterea dăunătorilor, de către administrația ariei naturale protejate sau, după caz, de administratorul silvic, însoțită de un raport științific. Raportul științific anexat la solicitare cuprinde măsurile propuse și perioadele de intervenție necesare combaterii dăunătorilor; b) obținerea avizului consiliului științific al ariei naturale protejate asupra solicitării de intervenție, emis în maximum 48 de ore de la primirea solicitării; c) emiterea, de către administratorul ariei naturale protejate, a unui act de constatare a situației de urgență fitosanitare, care se transmite autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 24 de ore de la obținerea avizului consiliului științific; d) aprobarea intervenției de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în maximum 5 zile lucrătoare de la primirea documentației transmise potrivit lit. c);	Procedură de intervenție în lipsa PUF – Introducerea acestor alineate stabilește o procedură clară și accelerată pentru cazurile în care o arie protejată nu are încă plan de management sau nu are PUF aprobat, dar se confruntă cu o înmulțire masivă a dăunătorilor. Scopul este de a permite intervenția promptă și bine reglementată: se prevăd termene stricte (48 de ore pentru avizul științific al ariei, 24 de ore pentru constatarea situației, max. 5 zile pentru aprobarea de către autoritatea centrală) tocmai fiindcă o reacție întârziată ar putea agrava exponențial daunele produse habitatelor, dat fiind caracterul rapid al extinderii unor astfel de organisme dăunătoare. Concomitent, alin. (62) introduce trasabilitatea strictă a lemnului extras, iar alin. (63) obligă la raportare anuală transparentă a tuturor intervențiilor de urgență

		e) identificarea și marcarea arborilor ce trebuie extrași, de către personal silvic autorizat (ingineri silvici cu drept de marcarea), pe baza constatării focarului, în termen de 10 zile de la aprobarea intervenției conform lit. d). 6² Materialul lemnos rezultat se supune regulilor stricte de trasabilitate, prin înregistrarea volumului și a localizării, etichetarea loturilor și urmărirea lanțului de custodie până la neutralizare sau valorificare controlată. 6³ Administrația ariei naturale protejate întocmește și publică rapoarte anuale privind situațiile de urgență fitosanitară și intervențiile efectuate. Aceste rapoarte cuprind localizarea focarelor, volumul de lemn extras, metodele utilizate și gradul de respectare a termenelor stabilite. Rapoartele se transmit și autorității publice centrale pentru protecția mediului.	efectuate. Aceste mecanisme asigură că orice lemn recoltat în contextul combaterii focarelor este riguros monitorizat (volum, locație, destinație), prevenind exploatarea comercială ilegală sub acoperirea urgenței și că există o evidență publică a eficienței și conformității acțiunilor întreprinse. Per ansamblu, procedura propusă echilibrează nevoia de acțiune imediată pentru protejarea pădurilor cu necesitatea de control și responsabilitate, întărind încrederea că măsurile luate sunt atât necesare, cât și corect gestionate.
22.	Art. 53 alineatul (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 3.000 lei la 6.000 lei pentru persoane fizice și de la 25.000 lei la 50.000 lei pentru persoane juridice următoarele fapte: a)-m)	n) nerespectarea prevederilor art.21 alin.(11)	